

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΕΙΣ ΒΗΘΑΝΙΑΝ (2017) .

Τό Σάββατον, 26^{ον} Μαρτίου /8^{ον} Ἀπριλίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς Βηθανίαν τό γεγονός τῆς ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου ὑπό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, συμφώνως πρός τήν διήγησιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ποιεῖ μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Λάζαρος κατήγετο ἐκ Βηθανίας, ἀπεχούσης σταδίους δέκα πέντε ἐξ Ἱεροσολύμων, ἦτο φίλος τοῦ Χριστοῦ καί ἀσθενῶν ἀπέθανεν. Ἐλθὼν ὁ Κύριος ἦλθεν ἐπὶ τό μνήμα αὐτοῦ καί ἐν τῇ θεανθρωπίνῳ Αὐτοῦ δυνάμει ἀνέστησεν αὐτόν τετραήμερον πιστοποιῶν εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ καί ἡμᾶς τήν κοινήν ἡμῶν Ἀνάστασιν.

Διά τήν μνήμην τοῦ γεγονότος τούτου ἐτελέσθη θεία Λειτουργία ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καί Μαρίας γυναικεῖαν ἱεράν Μονήν εἰς τόν τόπον, ἐξ οὗ ἐξεκίνησεν ὁ Κύριος μετὰ Μάρθας καί Μαρίας καί ἐπορεύθη πρός τό μνήμα.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, παρεπιδημούντων Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Νίζνι Νόβγκοροντ κ. Γεωργίου καί Χλεμενίτσκη κ. Ἀλεξάνδρου ἐξ Οὐκρανίας, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ἐν οἷς καί ὁ ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος καί Ἱερομονάχων ψαλλόντων καί τῶν μοναζουσῶν τῆς Μονῆς ἐν μέσῳ ἐκκλησίας πυκαζούσης.

Εἰς τό ἐκκλησίασμα τουτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται :

«Ἀνάστασις καί ζωή τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τάς δύο οὐσίας Σου, μακρόθυμε, ὅτι θεός καί ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγένονας, ὡς μέν γάρ βροτός ἐπερώτας ποῦ τέθαιπται; ὡς δέ θεός ἀνέστησας ζωηφόρῳ νεύματι τόν τετραήμερον», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Μέγα καί παράδοξον θαῦμα τετέλεσται σήμερον εἰς τόν ἱερόν τοῦτον τόπον, ἔνθα ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί προϋπάντησαν Αὐτῷ αἱ ἀδελφαί τοῦ Λαζάρου τοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ, Μάρθα καί Μαρία.

Τό δέ μέγα τοῦτο θαῦμα ἀφορᾷ εἰς τήν ἔγερσιν ἐκ νεκρῶν τοῦ ἀγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, τοῦ ὁποίου τήν μνήμην ἑορτάζομεν

πανηγυρικῶς. Καί τοῦτο, διότι ὁ Λάζαρος γέγονε τῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν, δηλονότι τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, προοίμιον σωτήριον, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «Τήν κοινήν Ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τόν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καί ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τά τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοί τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Διά τῆς παρουσίας του ὁ Χριστός μετά τῶν μαθητῶν Του ἐν Βηθανίᾳ, δηλονότι ἐν τῷ μνήματι τοῦ ἐνταφιασμένου Λαζάρου, τόν ὁποῖον τετραήμερον νεκρόν ὄντα ἀνέστησεν, ἀπέδειξεν ὅτι ὄντως Οὗτος εἶναι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ Ζωή, ὡς μαρτυρεῖ καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «εἶπεν αὐτῇ τῇ Μάρθᾳ ὁ Ἰησοῦς ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ Ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἄν ἀποθάνῃ ζήσεται καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 25-26).

Ἐπί πλέον δέ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος. Μέ ἄλλα λόγια, ἐπιστοποίησε τάς δύο Αὐτοῦ καθ' ὑπόστασιν ἠνωμένας φύσεις καί οὐσίας τήν θείαν καί ἀνθρωπίνην. Ἐπιστοποίησε τήν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀνθρωπίνην σάρκα, τήν ὁποίαν καί ἐθεοποίησεν, ἀπαλλάξας αὐτήν τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, δηλαδή τῆς ἀμαρτίας.

Διά τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου ἐγένετο γνωστόν πλέον, ὅτι Υἱός Θεοῦ καί Θεός ἦν ὁ Χριστός καί ὅτι ἀνέστη καί ἀνάστασις ἔσται τῶν νεκρῶν. Διά τοῦτο καί ὁ μελωδός ἀναφωνεῖ: «Ἡ πάντων χαρά, Χριστός ἡ ἀλήθεια, τό φῶς, ἡ ζωή, τοῦ κόσμου ἡ Ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι καί γέγονεν τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν».

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν χαράν τῆς Ἀναστάσεως, τήν ὁποίαν ἐφανέρωσεν εἰς τόν κόσμον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός προγευόμεθα καί ἡμεῖς σήμερον διά τῆς παρουσίας μας ἐν Βηθανίᾳ τῇ πόλει τοῦ Λαζάρου καί τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μάρθας καί Μαρίας. Ἀγάλλεται σήμερον ἡ Βηθανία, ὡς κηρύττει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας, διότι αὐτή προανεκήρυξε τήν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει τοῦ Λαζάρου. Καί αὐτή ἡ Βηθανία μετέδωσε τό μήνυμα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Δόξης εἰς τήν Ἱερουσαλήμ, συμφώνως πρός τόν Προφήτην Ζαχαρίαν λέγοντα: «Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών. Κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Ἰδού ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι δίκαιος καί σώζων αὐτός πρᾶύς καί ἐπιβεβηκώς ἐπὶ ὑποζύγιον καί πῶλον νέον», (Ζαχαρίου 9,9).

Βεβαίως, τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, εἶναι ἐκεῖνο, τό ὁποῖον προέτρεπε τούς παῖδας τῆς Ἱερουσαλήμ νά κραυγάζουν «ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Δεῦτε λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, προετοιμάσωμεν καί ἡμεῖς ἑαυτούς, ἵνα ὡς οἱ ἀπειρόκακοι παῖδες μετά βαΐων καί κλάδων μυστικῶς ἀνευφημήσωμεν

«εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις». Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ εἰπώμεν: «Ἰκεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καί Μαρίας τε, ἡμᾶς ἀξίωσον θεατάς γενέσθαι τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ Πάθους σου Κύριε καί τῆς λαμπροφύρου τῶν ἡμερῶν καί βασιλίδος, Ἀναστάσεως τῆς σῆς φιλανθρωπίας», Ἀμήν. Καλό Πάσχα!

Τῆς θείας Λειτουργίας ἀπολυθείσης, ἠκολούθησε λιτανεία πρός τό μνημα τοῦ Λαζάρου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδης κ. Δημητρίου, ἔνθα καί ἀνεγνώσθη ἡ κατά Ἰωάννην Εὐαγγελική περικοπή τῆς ἐγέρσεως τοῦ

Λαζάρου.

Ἡ ἡγουμένη τῆς Μονῆς ὁσιωτάτη μοναχή Εὐπραξία ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί παρέθεσε τράπεζαν εἰς τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/Mr502qYcjak>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]